

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครอง : กรณีกรมสรรพสามิต
ออกประกาศกำหนดมูลค่าเครื่องดื่มเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

กรมสรรพสามิตได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๖๐๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครอง สรุปความได้ว่า กรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเนื่องมาจากกรณีที่กรมสรรพสามิตมีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครองในการประกาศมูลค่าของสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๘ (๑) วรรคสาม ซึ่งมีข้อเท็จจริงโดยสรุปดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีกรมสรรพสามิตโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ในการออกประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดมูลค่าเครื่องดื่มที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี (ฉบับที่ ๑/๒๕๕๖) ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖

(๒) บริษัท อินเทอร์เน็ตเอ็นชันทันแนล รีเฟรชเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด มีหนังสือถึงกรมสรรพสามิต เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อขออุทธรณ์และขอทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครอง กรมสรรพสามิตที่กำหนดมูลค่าเครื่องดื่มดังกล่าว เนื่องจากประกาศกรมสรรพสามิตมีผลบังคับกับเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลมตรา “เป๊ปซี่” “มิรินต้า” “เซเวนอัพ” และ “เป๊ปซี่แมกซ์” จำนวน ๙ รายการ ได้แก่ ปริมาตรบรรจุภาชนะขนาด ๓๕๕ ลบ.ซม. ๔๑๐ ลบ.ซม. ๔๔๐ ลบ.ซม. ๔๔๕ ลบ.ซม. ๕๐๕ ลบ.ซม. ๕๕๐ ลบ.ซม. ๑,๐๐๐ ลบ.ซม. ๑,๕๕๐ ลบ.ซม. และ ๒,๐๐๐ ลบ.ซม. ของบริษัทให้ต้องเสียภาษีตามมูลค่าที่ประกาศกำหนด

(๓) กรมสรรพสามิตพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ประกาศกรมสรรพสามิตที่กำหนดมูลค่าเครื่องดื่มออกโดยชอบด้วยกฎหมาย คำอุทธรณ์ของบริษัท อินเทอร์เน็ตเอ็นชันทันแนล รีเฟรชเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด ฟังไม่ขึ้น และไม่อนุมัติให้ทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครอง กรมสรรพสามิต โดยในส่วนของการอุทธรณ์การกำหนดมูลค่าเครื่องดื่มตามประกาศกรมสรรพสามิตนั้น กรมสรรพสามิตได้ส่งเรื่องอุทธรณ์ไปยังกระทรวงการคลังเพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป และในส่วนของการไม่อนุมัติให้ทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครองตามประกาศกรมสรรพสามิตนั้น ได้มีการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยให้ยื่นต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๔) บริษัท อินเทอร์เน็ตเอ็นชันทันแนล รีเฟรชเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ยื่นขออุทธรณ์คำสั่งไม่อนุมัติให้ทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องทางปกครอง กรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดมูลค่าเครื่องดื่มที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี (ฉบับที่ ๑/๒๕๕๖) ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖

การประกาศมูลค่าสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ตามมาตรา ๘ (๑) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มีเจตนารมณ์สำคัญ เพื่อใช้กับกรณีที่ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นฐานในการคำนวณภาษีของสินค้าบางประเภท มิได้เป็นไปตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมในตลาดปกติ โดยอาจจะสูงกว่าหรือต่ำกว่าราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมในตลาดปกติทั่วไป กฎหมายจึงกำหนดให้อธิบดีกรมสรรพสามิตโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจในการประกาศกำหนดมูลค่าสินค้าของผู้ประกอบอุตสาหกรรมรายใดรายหนึ่งเพื่อถือเป็น เกณฑ์ในการคำนวณภาษี ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี เกิดการแข่งขัน ที่เป็นธรรม ป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี และทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีตามมูลค่าที่แท้จริงในตลาด ปกติได้ ซึ่งจากข้อเท็จจริงข้างต้น กรมสรรพสามิตในฐานะหน่วยงานผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาคำอุทธรณ์ในชั้นแรกตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีประเด็นปัญหาประการสำคัญที่จะต้องพิจารณาว่า การที่กรมสรรพสามิตใช้อำนาจประกาศกำหนดมูลค่าสินค้าของผู้ประกอบอุตสาหกรรมรายใด รายหนึ่งแล้ว กรมสรรพสามิตจะใช้ดุลพินิจให้มีการทุเลาผลของการประกาศกำหนดมูลค่าสินค้า (ระงับผลไว้ชั่วคราว) ตามคำร้องขอของผู้ประกอบอุตสาหกรรมรายนั้นได้หรือไม่ เนื่องจาก พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มิได้บัญญัติถึงการทุเลากรณีนี้ไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้อง พิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง อันเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองจะนำมาใช้บังคับกับกรณีนี้ ได้หรือไม่

กรมสรรพสามิตได้พิจารณาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในส่วนที่ ๘ การบังคับทางปกครอง และลักษณะทั่วไปของคำสั่ง ทางปกครองโดยจำแนกตามสภาพบังคับของคำสั่งแล้ว มีความเห็นในเบื้องต้นว่าการบังคับ ทางปกครองโดยทั่วไปจะใช้บังคับกับคำสั่งทางปกครองที่ต้องการผลทางกายภาพ กล่าวคือ เป็นคำสั่ง ทางปกครองประเภทที่ต้องมีการบังคับการโดยกำหนดมาตรการการบังคับทางปกครองอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการออกคำสั่งทางปกครองนั้น คำสั่งทางปกครองที่จะเป็นฐานของ การบังคับทางปกครองได้จึงต้องมีลักษณะเป็นการกำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามที่ให้ผู้บุคคล ต้องกระทำการ ยอมให้กระทำการหรือละเว้นการกระทำ เช่น คำสั่งให้หยุดดำเนินการก่อสร้าง คำสั่งให้ดำเนินการกำจัดขยะ คำสั่งให้หยุดประกอบการพาณิชย์ เป็นต้น โดยวิธีการบังคับ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ เมื่อเป็นคำสั่งทางปกครองที่ต้องมีการบังคับทางปกครอง เจ้าหน้าที่จึงจะสามารถ ใช้ดุลพินิจในการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ได้ ในขณะที่คำสั่ง ทางปกครองซึ่งมีผลเป็นการประกาศกำหนดมูลค่าสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ ในการคำนวณภาษีตามความแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๘ (๑) วรรคสาม นั้น โดยสภาพถือเป็นคำสั่งที่เกิดผลสำเร็จในตัวทันทีที่คำสั่งทางปกครองมีผลโดยไม่ต้องปฏิบัติการใดอีก กล่าวคือ เมื่อออกคำสั่งแล้วคำสั่งนั้นก็ย่อมมีผลเป็นการบังคับผูกพันผู้รับคำสั่งให้ต้องปฏิบัติตามทันที ซึ่งแม้ผู้รับคำสั่งจะสามารถอุทธรณ์การประกาศกำหนดมูลค่าในลักษณะของการอุทธรณ์คำสั่ง ทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ แต่การอุทธรณ์ ดังกล่าวก็ย่อมไม่อาจเป็นการระงับผลของการบังคับตามประกาศกรมสรรพสามิตไว้ชั่วคราว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในฐานะผู้รับคำสั่งทางปกครองจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษี

โดยใช้มูลค่าฐานภาษีตามที่ประกาศกรมสรรพสามิตกำหนด ไม่อาจใช้ราคาอื่นนอกเหนือจากนี้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายภาษีสรรพสามิตที่ต้องการให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม และทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีตามมูลค่าที่แท้จริงในตลาดปกติได้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวกับผลของการฝ่าฝืนการประกาศมูลค่า กล่าวคือ เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมิได้ชำระภาษีตามมูลค่าที่กรมสรรพสามิตประกาศกำหนดไว้ กฎหมายก็ได้กำหนดมาตรการบังคับในกรณีนี้ไว้เป็นการเฉพาะ คือ กระบวนการประเมินภาษี และหากผู้ถูกประเมินภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษีนั้นก็สามารถเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาททางภาษีในฝ่ายบริหารโดยการคัดค้าน และการอุทธรณ์การประเมินภาษี รวมทั้งการฟ้องคดีต่อศาลต่อไปได้ ด้วยเหตุนี้ คำสั่งทางปกครองในการประกาศกำหนดมูลค่าสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีจึงมิใช่คำสั่งที่ต้องการผลทางกายภาพ แต่เป็นคำสั่งที่มีผลในทางกฎหมายโดยตรง ซึ่งกฎหมายได้กำหนดกระบวนการบังคับการให้เป็นไปตามคำสั่งไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการบังคับทางปกครองตามส่วนที่ ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด และเมื่อเป็นคำสั่งที่ไม่ต้องมีการบังคับทางปกครอง เจ้าหน้าที่จึงไม่อาจใช้ดุลพินิจในการทุเลาผลของคำสั่งในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่ ๘ การบังคับทางปกครอง โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการทุเลาการบังคับและการกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองแล้ว อาจเกิดปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการตีความวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองว่าแท้จริงแล้วการทุเลาการบังคับตามความในมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น จะใช้กับคำสั่งทางปกครองที่ต้องการผลทางกายภาพเท่านั้นหรือไม่ การประกาศกำหนดมูลค่าสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลในทางกฎหมายโดยตรงหรือต้องการผลทางกายภาพ และเจ้าหน้าที่จะอนุมัติให้ทุเลาหรือไม่ทุเลาผลของการประกาศมูลค่าสินค้าโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติมาตรา ๔๔ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๕๖ ดังกล่าวได้หรือไม่ กรณีจึงมีปัญหากการตีความข้อกฎหมายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองที่จะต้องพิจารณาก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

กรมสรรพสามิตจึงขอหารือคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองว่า การประกาศมูลค่าของสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสรรพสามิตที่อธิบดีกรมสรรพสามิตโดยอนุมัติรัฐมนตรีออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งมีผลเป็นการกำหนดมูลค่าฐานภาษีให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีรายใดรายหนึ่งต้องชำระภาษีตามมูลค่าที่ประกาศกำหนดนั้น เป็นคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลพินิจให้ทุเลาหรือไม่ทุเลาผลของการประกาศมูลค่าสินค้า (ระงับผลไว้ชั่วคราว) โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ได้หรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดมูลค่าเครื่องดื่มที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี (ฉบับที่ ๑/๒๕๕๖) ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตโดยอนุมัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) วรรคสาม^๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นการใช้อำนาจของอธิบดีกรมสรรพสามิตซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่ที่ใช้อำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ โดยเป็นการกำหนดเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอันทำให้ บริษัท อินเทอร์เน็ตชั้นนำ รีเฟรชเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน) ต้องชำระภาษีตามมูลค่าที่ประกาศกำหนด อันมีผลกระทบต่อสถานภาพแห่งหน้าที่ในการชำระภาษี สรรพสามิตของบริษัททั้งสอง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ได้เทียบเคียงจากแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๘๑๙/๒๕๕๔^๓

การออกประกาศฉบับนี้เป็นการใช้อำนาจของอธิบดีกรมสรรพสามิตซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพแห่งหน้าที่ของบริษัท อินเทอร์เน็ตชั้นนำ รีเฟรชเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน) ในการชำระภาษีสรรพสามิต จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเฉพาะและมีผล ใช้บังคับต่อเนื่องตลอดไปจนกว่าจะมีการเพิกถอน เมื่อประกาศฯ มีผลใช้บังคับแล้ว ย่อมมีผลให้ บริษัทฯ ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองต้องถือมูลค่าของสินค้าเครื่องดื่มที่ผลิตในราชอาณาจักร ตามประกาศฯ เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสรรพสามิตในทันที โดยไม่อาจกำหนดมูลค่าสินค้าเองได้ และตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริษัท อินเทอร์เน็ตชั้นนำ รีเฟรชเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ชำระภาษี สรรพสามิตแล้วโดยถือมูลค่าของเครื่องดื่มตามประกาศฉบับดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ดังนั้น กรมสรรพสามิตจึงไม่สามารถทุเลการบังคับใช้ประกาศฉบับดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจ

^๑มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง การเสียภาษี ตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าตาม (๑) (๒) และ (๓) โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย ดังนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

ในกรณีไม่มีราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม หรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมมีหลายราคา ให้ถือตามราคาที่ยกขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศมูลค่า ของสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม ในตลาดปกติได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็น การถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๘๑๙/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง การกำหนด มูลค่าของสุราที่ทำในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเป็นคำสั่งทางปกครอง

ตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม^๔ ประกอบมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๗

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว